SOSYALİST ÜLKELER KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TOPLANTISININ ORTAK AÇIKLAMASI

16 KASIM 1957

SOSYALİST ÜLKELER KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TOPLANTISININ ORTAK AÇIKLAMASI, 16 KASIM 1957

Arnavutluk Emek Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Vietnam Emekçi Halkının Partisi, Almanya Sosyalist Birlik Partisi, Çin Komünist Partisi, Kore İşçi Partisi, Moğolistan Devrimci Halk Partisi, Polonya İşçi Birliği Partisi, Romanya İşçi Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve Çekoslovakya Komünist Partisi temsilcileri, aralarındaki ilişkileri, uluslararası durumun ve barış ve sosyalizm için mücadelenin güncel sorunlarını tartışmışlardır.

Görüş alışverişi sonunda, toplantıda incelenen tüm sorunlar konusunda partilerin görüş benzerlikleri ve uluslararası durumun incelenmesinde görüş birliği ortaya çıkmıştır. Toplantıda tartışmalar sırasında uluslararası komünist hareketin genel sorunlarına da değinilmiştir. Bu ortak açıklamanın hazırlanışı sırasında toplantıya katılanlar kapitalist ülkelerdeki kardeş partilerin temsilcileri ile de danışmışlardır. Bu toplantıya katılmayan kardeş partiler Ortak Açıklama'da belirtilen görüşler konusunda nasıl tavır takınacaklarını değerlendirip kendileri karar vereceklerdir.

I

Rusya'da Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile başlayan çağımızın esas içeriği, kapitalizmden sosyalizme geçiştir. Bugün dünya nüfusunun üçte birinden fazlası -950 milyondan fazla- sosyalizm yoluna girmiştir ve yeni bir yaşam inşa etmektedir. Savaş sonrası dönemde sosyalizm güçlerinin müthiş büyümesi ulusal anti-emperyalist hareketlerin alabildiğine yayılmasını sağlamıştır. Geçtiğimiz 12 yıl içinde, Çin Halk Cumhuriyeti, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti yanında 700 milyondan fazla kişi sömürgeciliğin boyunduruğunu kırmış ve ulusal bağımsız devletler oluşturmuştur. Hala kölelik altında inleyen sömürge ve bağımlı ülkelerin halkları, ulusal kurtuluş için mücadelelerini yükseltmektedirler. Sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi emperyalizmin parçalanmasını büyük ölçüde hızlandırmıştır. Emperyalizm, bir zamanlar insanlığın büyük bölümü üzerinde yürüttüğü hakimiyetini kaybetmiştir. Emperyalist ülkelerde toplum büyük sınıf çelişkileri ve bu ülkeler arası uzlaşmazlıklarla çalkalanmaktadır. Daha iyi şartlar ve demokratik haklar için, barış ve sosyalizm için savaşan işçi sınıfı emperyalizmin ve tekellerin siyasetlerine karşı artan bir şekilde karşı koymaktadır.

Çağımızda dünyanın gelişmesi, birbirine tamamiyle zıt iki toplumsal sistem arasındaki rekabetin yönü ve sonuçları tarafından belirlenmektedir. Geçtiğimiz 40 yıl içinde, sosyalizm kapitalizmden çok daha üstün bir sistem olduğunu ispatlamıştır. O, üretici güçlerin, kapitalizm şartlarında imkansız olan misli görülmemiş bir derecede gelişmesini, emekçi halkın maddi ve kültürel seviyesinde düzenli bir yükselişi sağlamıştır. Sovyetler Birliği'nin ekonomi, bilim ve teknoloji alanlarındaki başarıları ve diğer sosyalist ülkelerin sosyalist inşa alanında ulaştıkları sonuçlar, sosyalizmin geçerliliğinin kesin delilleridir. Sosyalist devletlerde geniş emekçi halk yığınları gerçek özgürlük ve demokratik haklara sahiptir. Halk iktidarı kitlelerin siyasi birliğini, ulusların eşitlik ve dostluğunu ve dünya barışını korumaya ve kurtuluşları için mücadele eden ezilen uluslara yardım etmeye yönelik bir dış siyaseti garantilemektedir. Gittikçe büyüyen ve daha da güçlenen dünya sosyalist sistemi, halkların özgürlüğü, barış ve ilerleme yararına uluslararası durum üzerinde geniş şekilde etki etmektedir.

Sosyalizm gittikçe yükselirken, emperyalizm gerilemektedir. Sömürgecilik sisteminin yıkılışı sonucu emperyalizmin durumu büyük ölçüde zayıflamıştır. Sömürgeciliğin boyunduruğunu kırmış olan ülkeler bağımsızlıklarını korumakta, ekonomik bağımsızlık ve dünya barışı için savaşmaktadırlar. Sosyalist sistemin mevcudiyeti ve barış için ve saldırıya karşı

mücadelelerinde bu ülkelere eşitlik ve işbirliği ilkeleri temelinde sosyalist uluslar tarafından yapılan yardım, bunların ulusal bağımsızlıklarını kazanmasına ve toplumsal ilerlemelerine yardım etmektedir.

Emperyalist ülkelerde üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişki keskinleşmiştir. Çoğu kez modern bilim ve mühendislik, tüm insanlığın toplumsal gelişmesinin yararına kullanılmamaktadır. Çünkü kapitalizm toplumun üretici güçlerinin gelişmesini kösteklemekte ve deforme etmektedir. Dünya kapitalist ekonomisi sallantılı ve tutarsız olmaya devam etmektedir. Bir dizi kapitalist ülkede devam edebilen yüksek düzeydeki ekonomik durum, büyük ölçüde silahlanma yarışı ve diğer geçici etmenlerin bir sonucudur. Buna rağmen kapitalist ekonomi daha derin krizler ve yıkımlara uğramaktan kurtulamayacaktır. İş faaliyetlerinin geçici yüksek seviyesi kapitalist ülkelerieki işçilerin bir kısmı arasında reformist hayallerin yaşamasına neden olmaktadır. Gelişmiş kapitalist ülkelerin bir kısmında gerçek ücretler savaş öncesi döneme nazaran daha düşük olmasına rağmen, daha ileri kapitalist ülkelerde artan sömürüye karşı ve daha yüksek bir yaşam standardı için mücadele eden işçi sınıfının bazı kesimleri savaş sonrası dönemde bazı ücret artışları elde etmeyi başarmışlardır. Buna rağmen, kapitalist dünyanın büyük bir bölümünde ve özellikle de sömürge ve bağımlı ülkelerde milyonlarca emekçi halk hala yoksulluk içinde yaşamaktadır. Tarımın tekeller tarafından büyük ölçüde işgal edilmesi ve bunların izledikleri fiyat siyaseti, banka kredileri ve borçları sistemi, silahlanma yarışının yol açtığı yüksek vergilendirme, büyük köylü kitlelerinin sürekli mahvına ve yoksullaşmasına yol açmıştır. Sadece burjuvazi ile işçi sınıfı arasında değil, aynı zamanda tekelci burjuvazi ile tüm halk kesimleri; bir yanda ABD tekelci burjuvazisi ile diğer yanda diğer kapitalist ülke halkları ve hatta burjuvazileri arasında gittikçe keskinleşen çelişkiler mevcuttur. Kapitalist ülkelerin emekçi halkı öyle şartlarda yaşamaktadırlar ki, kotü durumlarından kurtuluşun tek yolunun sosyalizm olduğunu her geçen gün daha çok anlamaktadırlar. Böylece bunları sosyalizm için aktif mücadeleye çekmenin uygun şartları yaratılmaktadır.

"Güçlenme siyaseti" denilen siyaseti izleyen saldırgan ABD emperyalist çevreleri, dünyanın bir çok ülkesini kendi nüfuzları altına sokmaya ve insanlığın toplumsal gelişmenin kanunlarına uygun bir şekilde ileri atılımını baltalamaya çalışmaktadırlar. "Komünizmle mücadele" adına, daha fazla sayıda ülkeyi kendi egemenlikleri altına sokmaya çalışmakta, demokratik özgürlüklerin mahvına neden olmakta, gelişmiş kapitalist ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını tehdit etmekte, kurtulmuş halkları yeni sömürgecilik şekilleriyle ezmeye çalışmakta ve sosyalist ülkelere karşı sistemli bir şekilde yıkıcı faaliyet yürütmektedirler. ABD'deki bazı saldırgan grupların siyaseti, etraflarında kapitalist dünyanın tüm güçlerini toplamaya yönelmiştir. Bunlar bu şekilde hareket ederek dünya gericiliğinin merkezi, halkların yeminli düşmanı haline gelmektedirler. Bu halk düşmanı saldırgan emperyalist güçler bu siyasetleri ile kendi yıkılışlarını hazırlamakta, kendi mezar kazıcılarını yaratmaktadırlar.

Emperyalizm var olduğu sürece saldırgan savaşlar tehlikesi de var olacaktır. Savaş sonrası yıllar boyunca, Amerikan, İngiliz, Fransız ve diğer emperyalistler ve bunların uşakları, Çin Hindi, Endonezya, Kore, Malezya, Kenya, Guatemala, Mısır, Cezayir, Oman ve Yemen'de savaşlar çıkartmışlar ve hala da çıkartmaktadırlar. Saldırgan emperyalist güçler aynı zamanda silahlanmayı azaltmayı, atomik ve hidrojen silahların yapımı ve kullanımını yasaklamayı ve bu silahlar üzerindeki denemelere bir an önce son vermeyi şiddetle reddetmekte, "soğuk savaş"ı ve silahlanma yarışını sürdürmekte, daha fazla askeri üsler kurmakta, barışı sabote etmek ve yeni bir savaş tehlikesi yaratma siyasetlerini sürdürmektedirler. Nükleer silahların yasaklanması konusunda anlaşmaya varılmadan bir dünya savaşı çıkacak olursa, bu kaçınılmaz olarak misli görülmemiş büyüklükte tahrip gücüne sahip nükleer bir savaş haline dönüşecektir.

Batı Almanya'da militarizm ABD'nin de yardımıyla yeniden canlanmış ve bu Avrupa'nın ortasında savaşın sıcak bir kaynağı haline gelmiştir.

Şu anda barışı tehdit eden Batı Alman militarizmine ve bunların öç alma faaliyetlerine karşı mücadele, Alman halkının ve Avrupa'nın tüm uluslarının barışsever güçlerinin önünde duran acil bir görev haline gelmiştir. Bu mücadelede, Alman tarihinde ilk işçi-köylü devleti olan Alman Demokratik Cumhuriyeti'ne özellikle büyük görevler düşmektedir. Bu toplantıya katılanlar, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ni tümüyle desteklediklerini ve onunla dayanışma içinde olduklarını belirtirler.

Emperyalistler aynı şekilde Orta Doğu'nun barış sever halkları üzerine meşhur "Eisenhower-Dulles Doktrini"ni empoze etmeye çalışmakta ve böylece bu bölgede de savaş tehlikesi yaratmaktadırlar. Bağımsız Suriye'ye karşı provokasyonlar ve suikastler düzenlemektedirler. Suriye, Mısır ve diğer Arap ülkelerine karşı yürütülen bu provokasyonlar, Arap ülkelerini bölme ve soyutlamayı, böylece de onların özgürlük ve bağımsızlıklarını ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır.

SEATO saldırgan bloğu, Güney Doğu Asya'da savaş tehlikesinin kaynağını oluşturmaktadır.

Yasasavaş ya da barış içinde bir arada yaşama konusu bugün dünya siyasetinin önemli bir sorunudur. Bütün uluslar emperyalizm tarafından yaratılan savaş tehlikesine karşı dikkatli olmalıdırlar.

Mısır'da emperyalistlerin planlarının suya düşmesinin de gösterdiği gibi, günümüzde barış güçleri oldukça gelişmiştir ve savaşları önleme imkanı mevcuttur. Emperyalistlerin Macaristan'daki halk demokrasisi sistemini yıkmak için karşı devrimci güçleri kullanma planları da başarısızlığa uğramıştır.

Barış davası çağımızda güçlü barış güçleri tarafından savunulmaktadır. Bu güçler: Sovyetler Birliği tarafından başı çekilen sosyalist ülkelerin yıkılmaz kampı; anti-emperyalist tavır takınan ve sosyalist ülkelerle birlikte geniş barış cephesi oluşturan Asya ve Afrika'nın barış sever ülkeleri; uluslararası işçi sınıfı ve onların öncüleri komünist partileri; sömürge ve yarı sömürge ülkeler halklarının kurtuluş hareketleri; halkların kitlesel barış hareketleri; tarafsızlıklarını ilan eden Avrupa ülkeleri halkları; Latin Amerika halkları ve emperyalist ülkelerdeki halk yığınları yeni bir savaş planlarına karşı gittikçe artan bir şekilde direnmektedirler. Bu büyük güçlerin ittifakı savaşı önleyebilir. Fakat emperyalist manyaklar her şeyi gözardı edip savaş başlatmaya kalkarlarsa emperyalizm kendi mahvına neden olacaktır. Çünkü halklar kendilerine büyük acılar getiren ve büyük kurbanlar alan bir sisteme müsaade etmeyeceklerdir.

Toplantıya katılan Komünist ve İşçi Partileri, Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Kongresi kararları ile daha da geliştirilen ve güncelleştirilen, iki sistemin barış içinde bir arada yaşaması Leninist ilkesinin, sosyalist ülkelerin dış siyasetinin sarsılmaz bir temeli ve halklar arasında barış ve dostluğun sağlam bir direği olduğunu belirtirler. Barış içinde bir arada yaşama ilkesi, Çin Halk Cumhuriyeti ve Hindistan Cumhuriyeti tarafından ortaklaşa belirlenen Beş İlke ile ve Afro-Asya ülkelerinin Bandung Konferansı'nda kabul edilen program ile de uyum içindedir. Barış ve barış içinde bir arada yaşama bugün tüm ülkelerde geniş halk yığınlarının talebi haline gelmiştir.

Komünist partiler barış için mücadeleyi en önde gelen görevleri kabul ederler. Onlar, tüm barış sever güçlerle birlikte savaşı önlemek için ellerinden gelen her şeyi yapacaklardır.

II

Toplantı, içinde bulunduğumuz durumda, sosyalist ülkelerin, Komünist ve İşçi Partilerinin arasındaki dostça birlik ve işbirliğini ve uluslararası işçi sınıfı, ulusal kurtuluş ve demokratik hareketleri arasındaki dayanışmayı güçlendirmenin özel bir öneme sahip olduğu görüşündedir.

Dünya sosyalist sistemi ülkeleri ve tüm Komünist ve İşçi Partileri arasındaki ilişkilerin temelinde, yaşam tarafından denenmiş olan ML'in ilkeleri, proleter enternasyonalizmi ilkeleri yatar. Bugün bütün ülkelerin emekçi halklarının çıkarları, bu halkların Sovyetler Birliği ve tüm sosyalist ülkeleri desteklemelerini gerekli kılmaktadır. Çünkü bu ülkeler bütün dünyada barışın korunması siyaseti izleyen, barış ve top-

lumsal ilerlemenin ana direkleridir. İşçi sınıfı, demokratik güçler ve her yerdeki emekçi halk, ortak davaları ugruna aralarındaki dostça bağları güçlendirmek, ilk ve en güçlü sosyalist ülke olan Sovyetler Birliği'nde, Çin Halk Cumhuriyeti'nde ve bütün sosyalist ülkelerde kazanılan tarihi siyasi ve toplumsal kazanımları düşmana karşı savunmak ve bu kazanımları daha da genişletip saglamlaştırmak için bıkıp usanmadan ugraşmalıdırlar.

Sosyalist ülkeler aralarındaki ilişkileri, tam eşitlik, toprak bütünlügüne saygı, devlet bagımsızlığı ve özgürlügü ve birbirlerinin iç işlerine karışmama ilkeleri temelinde yürütürler. Bunlar önemli ilkelerdir. Buna rağmen bu ilkeler aralarındaki ilişkinin özünü dıştalamaz.

Dostça karşılıklı yardımlaşma bu ilişkilerin bir parçasıdır. Bu yardımlaşma sosyalist enternasyonalizmin çarpıcı bir ifadesidir.

Sosyalist devletler, karşılıklı çıkar ve yoldaşça karşılıklı yardımlaşma temelinde kendi aralarında geniş ekonomik ve kültürel işbirliği geliştirmişlerdir. Bu hem her sosyalist ülkenin, hem de bir bütün olarak sosyalist ülkeler topluluğunun ekonomik ve kültürel bagımsızlığının korunmasında önemli bir rol oynamaktadır. Sosyalist devletler aralarındaki ekonomik ve kültürel işbirliğini daha da geliştirip güçlendirmeye oevam edeceklerdir.

Sosyalist devletler, tüm diğer ülkelerle de, bunlar istediği takdirde, eşitlik, karşılıklı çıkar ve birbirlerinin iç işlerine karışmama temelinde ekonomik ve kültürel ilişkilerin alabildigine geliştirilmesinden yanadırlar.

Sosyalist ülkeler arasındaki dayanışma, başka herhangi bir ülkeye yönelik değildir. Tam tersine bu dayanışma bütün barış sever halkların çıkarlarına hizmet etmekte, emperyalist çevrelerin saldırgan emellerine engel olmakta ve gittikçe büyüyen barış güçlerini destekleyip teşvik etmektedir. Sosyalist ülkeler dünyanın askeri bloklara bölünmesine karşıdırlar. Fakat, Batılı güçlerin, sosyalist ülkelerin askeri blokların karşılıklı olarak ortadan kaldırılması önerilerini kabul etmemeleri ile ortaya çıkan durum karşısında, savunma niteligine sahip olan, Avrupa halklarının güvenligine hizmet eden ve bütün dünyada barışı destekleyen Varşova Anlaşma Örgütü korunmalı ve güçlendirilmelidir.

Sosyalist ülkeler tek bir topluluk içinde birleşmişlerdir. Çünkü onlar ortak sosyalist yolda ilerlemektedirler. Devlet otoritesi, toplumsal ve ekonomik sistemlerinin sınıf özü aynıdır. Emperyalizme karşı mücadelede ve sosyalizm ve komünizmin zaferi için savaşta çıkarları ve amaçları aynıdır ve bu karşılıklı yardımlaşma ve dayanışmayı gerektirmektedir. Hepsi de ortak ML ideolojisi ile donanmışlardır.

Sosyalist ülkelerin dayanışması ve yakından birliği, her birinin bagımsızlık ve özgürlügü için güvenilir bir garanti teşkil etmektedir. Sosyalist ülkeler arasında daha güçlü bir dostça ilişki ve dostluk, tüm Komünist ve İşçi Partilerinin ML bir enternasyonal siyaset izlemelerini, emekçi halkın enternasyonalizm ile yurtseverliği birleştirebilen bir ruhla eğitilmelerini, burjuve milliyetçiligi ve şövenizminin kalıntılarına karşı kararlı bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. Sosyalist ülkeler arasındaki ilişkiler konusunda ortaya çıkan tüm sorunlar, sosyalist enternasyonalizminin ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalınarak yoldaşça tartışmalar yoluyla tümüyle halledilebilirler.

III

SSCB'nde sosyalizmin zaferi ve halk demokrasilerinde sosyalist inşadaki ilerlemeler, bütün ülkeler işçi sınıfı ve emekçi halklarının sempatisini kazanmıştır. Sosyalizmin fikirleri milyonlarca kişiyi sarmaktadır. Bu şartlarda emperyalist burjuvazi halk kitlelerinin ideolojik alanda yozlaştırılmasına özel bir önem vermektedir. Sosyalizmi çarpıtmakta, ML'e çamur atmakta ve kitleleri yanlış yönlere çekip kafalarını bulandırmaktadır. Halk kitlelerinin ML eğitimini yogunlaştırmak, burjuva ideolojisine karşı mücadele etmek, sosyalizme ve komünist hareket'e karşı yürütülen emperyalist propagandanın yalanlarını ve adi iftiralarını teşhir etmek ve sosyalizmin fikirlerini, barışı ve uluslararası dostluğu basit ve ikna edici bir şekilde geniş propaganda etmek önü-

müzdeki birincil görevdir.

Toplantı, Komünist ve İşçi Partilerinin sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki temel sorunlar konusunda görüş benzerliklerini ortaya koymuştur. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin tecrübeleri, sosyalist devrimin ve sosyalizmin inşasının ilerlemesinin sosyalist yola giren tüm ülkeler için geçerli olan bir dizi temel kanunlar tarafından yönlendirildiği şeklindeki ML teorinin doğrulugunu tümüyle ispatlamıştır. Söz konusu temel kanunlar, tamamiyle göz önüne alınması gereken çok çeşitli tarihi ulusal özellikler ve adetlerle yanyana, her yerde kendilerini gösterirler.

Bu kanunlar: proleterya devriminin şu veya bu şekilde gerçekleştirilmesi ve proleterya diktatörlügünün şu veya bu şekilde kurulması için emekçi kitlelerin, çekirdeğini ML partinin oluşturduğu işçi sınıfı tarafından yönlendirilmesi; işçi sınıfının, köylülügün büyük bölümü ve emekçi halkın diğer kesimleri ile ittifakı; temel üretim araçları üzerinde kapitalist mülkiyetin kaldırılması ve kamu mülkiyetinin oluşturulması; tarımın kademeli sosyalist inşası; sosyalizm ve komünizmin inşasını, emekçi halkın yaşam standardını yükseltmeyi amaçlayan ulusal ekonominin planlı geliştirilmesi; sosyalist devrimin ideoloji ve kültür alanında sürdürülmesi ve kendilerini işçi sınıfı, emekçi halk ve sosyalizm davasına adamış çok sayıda aydının yetiştirilmesi; milli baskının ortadan kaldırılması ve halklar arasında eşitlik ve dostlugun kurulması; sosyalizmin kazanımlarının iç ve dış düşmanların saldırılarına karşı savunulması; bir ülke işçi sınıfının diğer ülkelerin işçi sınıfı ile dayanışması, yani proleter enternasyonalizmidir.

ML, sosyalist devrim ve sosyalizmin inşasının genel ilkelerinin, her ülkenin somut şartlarına göre yaratıcı bir şekilde uygulanmasını gerektirir ve diğer ülkeler komünist partilerinin siyaset ve taktiklerinin mekanik bir şekilde kopya edilmesini reddeder. Lenin sürekli olarak, komünizmin temel ilkelerinin bir ulusun özelliklerini göz önüne alarak doğru bir şekilde uygulanmasının gerekliligine dikkat çekmiştir. Proleterya partisi tarafından ulusal özelliklerin göz ardı edilmesi, onu gerçeklerden, kitlelerden uzaklaştırır ve böylece sosyalizm davasını sekteye uğratır. Bunun aksine, ulusal özelliklerin abartılması ve ulusal özellikler maskesi altında ML'in sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki evrensel gerçeğinden uzaklaşılması da sosyalizm davasına aynı derecede zararlıdır. Toplantıya katılanlar her iki akıma karşı da aynı derecede mücadele edilmesi gedektiği görüşündedirler. Sosyalist ülkeler Komünist ve İşçi Partileri, ML'in bu evrensel gerçegini kendi ülkelerinin devrimci pratiği ile birleştirme ilkesine bağlı kalmalı, sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası konularındaki genel kuralları kendi ülkelerinin somut şartlarına uygun olarak yaratıcı bir şekilde uygulamalı, birbirlerinden öğrenmeli ve tecrübelerini paylaşmalıdırlar. Değişik ülkelerde sosyalizmin inşası için kullanılan çeşitli şekil ve metodlarla, tecrübe tarafından denenmiş olan sosyalist inşanın genel kurallarının yaratıcı bir şekilde uygulanması, ML teoriye kollektif bir katkı oluşturmaktadır.

ML teori, diyalektik materyalizmden kaynaklanmaktadır. Bu dünya görüşü, tabiat, toplum ve insan düşüncesinin gelişmesinin evrensel kanunu yansıtır. O, geçmişte ve bugün oldugu gibi, gelecek için de geçerlidir. Diyalektik materyalizmin karşısında metafizik ve idealizm durmaktadır. Marksist siyasi parti, sorunların incelenmesinde diyalektige ve materyalizme dayanmayacak olursa sonuç, tek yanlılık ve sübjektivizm, insan düşüncesinin hantallaşması, yaşamdan kopma ve şeylerin ve olayların gerekli analizini yapma yeteneğini yitirme, revizyonist ve doğmatik hatalar ve siyasette hatalar olacaktır. Pratik faaliyetlerde diyalektik materyalizmin uygulanması ve parti görevlileri ile geniş halk kitlelerinin ML ruhu ile eğitilmesi Komünist ve İşçi Partilerinin önündeki acil görevlerdir.

İçinde bulunduğumuz aşamada özel öneme sahip bir konu da, işçi sınıfı ve komünist hareket içindeki oportünist akımlara karşı mücadeledir. Toplantıya katılanlar, Komünist ve İşçi Partileri saflarında re-

vizyonizm ve dogmatizmin kararlılıkla yıkılmasının gerekliliğini vurgularlar. Revizyonizm ve dogmatizm, geçmişte olduğu gibi bugün de işçi sınıfı ve komünist hareket içerisinde uluslararası bir olgudur. Dogmatizm ve sekterlik ML teorinin gelişmesini ve onun değişen şartlarda yaratıcı bir şekilde uygulanmasını engeller, somut durumun incelenmesinin yerine alıntılar yapmayı ve bilgiçlik taslamayı geçirir ve partinin halk kitlelerinden kopmasına yol açar. Sekterlik kabuguna çekilen ve kitlelerle bagını kaybeden bir parti işçi sınıfı davasını zafere ulaştıramaz.

Komünist partileri, bir yanda dogmatizmi lanetlerlerken, günümüzde esas tehlikenin revizyonizm, diger bir deyişle işçi sınıfının devrimci enerjisini felce uğratan ve kapitalizmin korunması ya da restorasyonunu isteyen ve burjuva ideolojisinin bir yansıması olan sağ oportünizm olduğu görüşündedirler. Bununla birlikte, doğmatizm ve sekterlik bir partinin gelişmesinin değişik aşamalarında da esas tehlike haline gelebilirler. Bir komünist partisini belirli bir zamanda daha çok tehdit eden tehlikenin ne olduğuna karar vermek her partinin kendi görevidir.

İktidarın proleterya tarafından ele geçirilmesi, devrimin sonu değil sadece bir başlangıcıdır. Proleterya iktidarın ele geçirilmesinden sonra, ulusal ekonominin sosyalist inşası ve sosyalizmin ekonomik ve teknik temellerinin oluşturulması görevleri ile karşı karşıyadır. Diğer yanda yıkılan burjuvazi iktidarı yeniden ele geçirmek için sürekli çabalamaktadır; burjuvazi, küçük burjuvazi ve bunların aydınlarının toplum üzerindeki etkileri hala büyüktür. Bu yüzden kimin -kapitalizmin mi yoksa sosyalizmin mi- kazanacağı sorununun çözümü için oldukça uzun bir süreye ihtiyaç vardır. Burjuvazinin etkisinin varlığı revizyonizmin iç kaynagını, emperyalist baskıya teslimiyet ise dış kaynağı oluşturur.

Modern revizyonistler ML'in büyük öğretilerini karalamaya çalışmakta, onun "eskidiğini" ve toplumsal ilerleme için önemini kaybettigini ildia etmektedirler. Revizyonistler, Marksizmin devrimci ruhunu yok etmeye ve işçi sınıfı ve genelde emekçi halk arasında sosyalizme olan inancı baltalamaya çalışmaktadırlar. Proleterya devriminin ve kapitalizmden sosyalizme geçiş dönemi boyunca proleterya diktatörlügünün gerekliliğini, ML partinin önder rolünü inkar etmekte, proleter enternasyonalizmi ilkelerini reddetmekte, Leninist parti örgütlenmesi ilkelerini ve hepsinin de üstünde demokratik merkeziyetçilik ilkesini red etmekte ve böylece de komünist partisini militan devrimci bir örgüt halinden çıkarıp bir nevi tartışma kulübüne dönüştürmek istemektedirler.

Uluslararası komünist hareketin tecrübeleri göstermiştir ki, komünist ve işçi partilerinin saflarında ML birliğin kararlılıkla savunulması ve birliği zedeleyen grup ve hiziplerin yasaklanması sosyalist devrimin görevlerinin başarıyla yerine getirilmesini, sosyalizm ve komünizmin kurulmasını garanti altına alır.

IV

Komünist ve İşçi Partileri büyük tarihi görevlerle karşı karşıyadırlar. Bu görevlerin yerine getirilmesi, sadece Komünist ve İşçi Partilerinin degil tüm işçi sınıfının daha sıkı birligini, işçi sınıfı ile köylülük arasındaki ittifakın güçlendirilmesini, dünya emekçi halklarının ve ilerici insanlığın özgürlük ve barış sever güçlerinin dayanışmasını gerekli kılmaktadır.

Günümüzde barışın korunması dünya çapında en önemli görevdir. Bütün ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri, barıştan yana olan ve savaşa karşı çıkan bütün güçlerle mümkün olan en geniş çapta ortak eylemden yanadırlar. Toplantıya katılanlar, barış içinde bir arada yaşamak, Avrupa ve Asya'da kollektif güvenlik, silahlanmada azalma ve nükleer silahların kullanılmasının ve denenmesinin yasaklanmasını isteyen bütün devletler, partiler, örgütler, hareketler ve kişilerin çabalarını desteklediklerini açıklarlar.

Komünist ve İşçi Partileri, bütün ülkeler halklarının ulusal ve de

mokratik çıkarlarının sadık birer savunucusudurlar. Bir çok ülke işçi sınıfı ve halkları hala sömürgeci saldırıya ve feodal baskıya karşı u lusal bağımsızlık mücadelesi yürütme tarihi göreviyle karşı karşıya - dırlar. Bunun gerçekleştirilmesi için gerekli olan şey, işçiler, köylüler, şehir küçük burjuvazisi, milli burjuvazi ve diğer yurtsever demokratik güçlerin birleşik anti-emperyalist ve anti-feodal cephesidir. Bir dizi gerçeğin de ispatladığı gibi, çeşitli yurtsever ve demokratik güçler arasındaki birlik ne kadar büyük ve güçlü ise, ortak mücadelede zafere ulaşmak garantisi de o kadar büyüktür.

İçinde bulunduğumuz dönemde, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin savaş tehlikesine karşı ve kendi çıkarları doğrultusunda yürüttükleri mücadele, silahlanma yarışının sorumlusu olan, yeni bir dünya savaşı için hazırlanan ve gericilik ve saldırganlığın kalesi durumunda olan büyük tekelci sermaye gruplarına karşı yönelmiştir. Bu bir avuç tekelin çıkar ve siyaseti sadece işçi sınıfı ile değil, aynı zamanda kapitalist toplumun diğer kesimleri ile; köylüler, aydınlar ve küçük ve orta şehir burjuvazisi ile de artan bir şekilde çelişmektedir. Amerikan tekellerinin hegemonyasını kurmak istediği kapitalist ülkelerle, halihazırda Birleşik Devletler'in askeri ve ekonomik yayılma siyasetinden mağdur olan ülkelerde, barış için, ulusal bağımsızlık ve demokratik özgürlüklerin savunulması için, yaşam standartlarını yükseltmek için, köklü toprak reformlarını yerine getirmek ve ulusal çıkarlara ihanet eden tekellerin yönetimini yıkmak için yürütülen mücadelede, işçi sınıfı ile onun devrimci partileri önderliğinde nüfusun geniş kesimlerini birleştirmek için objektif şartlar yaratılmaktadır.

Büyük tarihi değişiklikler ve uluslararası alanda güçler dengesinin sosyalizm lehine değişmesi sonucu, sosyalist fikirlerin işçi sınıfı, emekçi köylülük ve emekçi aydınlar arasında yarattığı sempati sosyalizmin zaferi için daha elverişli şartları yaratmaktadır.

Sosyalizme geçiş şekilleri ülkeden ülkeye değişebilir. İşçi sınıfı ve onun öncüsü ML parti sosyalist devrimi barışçıl yollardan gerçekleştirmek ister. Bu, işçi sınıfı ve bir bütün olarak halkın çıkarları yanında, ülkenin ulusal çıkarlarının da yararınadır.

Günümüzde bir dizi kapitalist ülkede, işçi sınıfı ve halkın birleşik cephesi ya da çeşitli partiler ve kamu kuruluşları arasında anlaşma ve siyasi işbirliğinin diğer şekilleri gerçekleştirildiği takdirde, öncü gücü tarafından yönlendirilen işçi sınıfının halkın çoğunluğunu birleştirebilmesi, iç savaş olmadan devlet iktidarını ele geçirmesi ve temel üretim araçlarının halka devredilmesini sağlaması imkanı mevcuttur. İşçi sınıfı halkın çoğunluğuna dayanarak, kapitalistlere ve toprak ağalarına taviz verme siyasetlerini terkedemeyen oportünist unsurları kararlılıkla püskürterek, gerici halk düşmanı güçleri yenebilir; parlementoda sağlam bir çoğunluk sağlayabilir; parlementoyu burjuvazinin sınıf çıkarlarına hizmet eden bir araç olmaktan çıkarıp onu emekçi halka hizmet eden bir araç haline dönüştürebilir; parlemento dışında bir kitle mücadelesi başlatabilir; gerici güçlerin direnişini kırabilir ve sosyalist devrimin barış içinde gerçekleşmesi için gerekli şartları yaratabilir. Tüm bunlar sadece işçilerin, köylü kitlelerinin ve şehir orta katmanlarının, büyük tekelci kapitale, gericiliğe karşı, toplumsal reformlar, barış ve sosyalizm uğruna yürüttükleri sınıf mücadelesinin geniş bir şekilde ve ara vermeden geliştirilmesi ile mümkün olacaktır.

Hakim sınıfların halka karşı zor kullanması durumunda, barışçıl olmayan yoldan sosyalizme geçiş ihtimali de göz önünde tutulmalıdır. Leninizm'in öğrettiği ve tecrübelerin de doğruladığı gibi, hakim sınıflar iktidarı hiç bir zaman kendiliklerinden terketmeyeceklerdir. Bu durumda sınıf mücadelesinin şekli ve sertliği proleteryadan çok, gerici çevrelerin halkın ezici çoğunluğunun isteklerine ters düşen direnişine, sosyalizm mücadelesinin şu ya da bu aşamasında bu çevrelerin zor kullanmasına bağlı olacaktır.

Sosyalizme giden bu yollardan biri ya da diğerinin kullanılmasını her ülkenin somut şartları belirleyecektir.

İşçi sınıfı için daha iyi şartlar, demokratik hakların korunması ve genişletilmesi, ulusal bağımsızlığın ve uluslar arasında barışın sağla-

nıp korunması, iktidarın ele geçirilmesi ve sosyalizmin inşası mücadelelerinde Komünist Partiler, Sosyalist Partilerle işbirliği yapmak isterler. Sağcı Sosyalist Parti önderleri bu işbirliğini baltalamak için ellerinden geleni yapıyorlarsa da, komünistlerle sosyalistler arasında birçok konuda işbirliği yapma imkanı artmaktadır. Komünist ve Sosyalist Partiler arasında var olan ideolojik ayrılıklar, bunların işçi sınıfı hareketinin karşısında duran bir dizi önemli konuda eylem birliği oluşturmalarını engellememelidir.

İşçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelerde geniş halk kitleleri ile yakın ilişkiler kurma imkanına sahip olan Komünist ve İşçi Partileri, sürekli olarak bu kitlelere dayanmalı ve sosyalizmin inşası ve savunulması davasını, ülkelerinin efendisi olduklarını tamamiyle kavramış olan milyonların davası haline getirmelidirler. Geçtiğimiz yıllarda sosyalist ülkeler tarafından sosyalist demokrasinin genişletilmesi ve eleştiri-özeleştirinin teşvik edilmesi için alınan önlemler, geniş halk kitlelerinin yaratıcı insiyatifinin ve faaliyetlerinin, aralarındaki dayanışmanın geliştirilmesi, sosyalist sistemin sağlamlaştırılması ve sosyalist inşanın hızlandırılması yönünde atılan önemli adımlardır.

İşçi sınıfı, tüm emekçi halklar, bütün ilerici insanlık, dünyanın barış ve özgürlük sever güçleri arasında gerçek bir dayanışmayı gerçekleştirmek için, herşeyden önce Komünist ve İşçi Partilerinin birliğini gerçekleştirmek, bütün ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri arasında dayanışmayı güçlendirmek gereklidir. Bu dayanışma, daha büyük dayanışmaların çekirdeği; işçi sınıfı davasının zaferinin yegane garantisidir.

Komünist ve İşçi Partileri, dünya sosyalist sistemi ve uluslararası komünist hareketin hedefleri ile ilgili olarak özel öneme sahip sorumluluklar taşımaktadırlar. Toplantıda temsil edilen Komünist ve İşçi Partileri, sosyalist devletler topluluğunu daha da güçlendirmek amacıyla ve uluslararası işçi sınıfı hareketinin, barış ve sosyalizmin çıkarlarına uygun olarak, aralarındaki birliği ve yoldaşça işbirliğini yorulup yılmadan güçlendireceklerini açıklarlar.

Toplantıya katılanlar, uluslararası komünist hareketin büyüdüğünü, bir dizi önemli deneyden başarıyla geçtiğini ve bir dizi önemli zaferler kazandığını gururla belirtirler. Komünistler ML teorinin geçerliliğini, kendilerinin sadece sosyalizmin yüce ideallerinin propagandasında değil, aynı zamanda bunların oldukça zor şartlarda hayata geçirilmesindeki ustalıklarını eylemleri ile dünya çapında emekçi halka göstermişlerdir.

İnsanlık tarihindeki tüm ilerici hareketlerde olduğu gibi, komünist hareketin de zorluklar ve engellerle karşılaşması kaçınılmazdır. Buna rağmen, geçmişte olduğu gibi, hiç bir güçlük ve engel, ne şimdi, ne de gelecekte tarihi gelişmeyi belirleyen kuralları değiştiremeyecek, işçi sınıfının eski dünyayı değiştirip yeni bir dünya yaratma yolundaki kararlılığını etkileyemeyecektir. Komünistler mücadelelerine başladıklarından beri gerici güçler tarafından baskı ve zulüm altında tutulmuşlardır. Fakat komünist hareket tüm saldırıları kahramanca püskürtmekte, her denemeden daha güçlü ve çelikleşmiş olarak çıkmaktadır. Komünistler aralarındaki birliği daha da sağlamlaştırarak emperyalist güçlerin toplumun yeni bir çağa doğru ilerleyişini durdurma çabalarını boşa çıkarmaktadırlar.

Emperyalizmin komünizmin krizleri konusundaki adi yalanlarına rağmen komünist hareket gittikçe büyümekte ve güçlenmektedir. SBKP 20. Kongresi'nin kararları sadece SBKP ve SSCB'nde komünizmin inşası açısından büyük öneme sahip olmakla kalmıyor. Bu kararlar dünya komünist hareketinde yeni bir safha açmış ve bu hareketin ML çizgide daha da ilerlemesine yol açmıştır. Çin, Fransa, İtalya ve diğer ülkelerdeki komünist partilerinin geçtiğimiz günlerde yapılan kongrelerinin sonuçları, bu partilerin saflarındaki birlik ve dayanışmayı ve bu partilerin proleter enternasyonalizmi ilkelerine bağlılığını açıkça göstermiştir. Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin bu toplantısı komünist hareketin enternasyonal dayanışmasının bir göstergesidir.

Toplantıya katılanlar görüş alışverişlerinden sonra, içinde bulunulan şartlarda, ikili görüşmeler ve bilgi alışverişi yanında, gerek duyuldukça, günümüz sorunlarını tartışmak, tecrübeleri paylaşmak, birbir-

lerinin görüş ve tavırlarını incelemek ve ortak amaçlar olan barış, demokrasi ve sosyalizm için yürüttükleri ortak mücadelede güçlerini birleştirmek için Komünist ve İşçi Partilerinin temsilcilerinden oluşan böylesi konferanslar düzenlemenin yararlı olacağı sonucuna varmışlardır.

Toplantıya katılanlar oybirliği ile, Komünist ve İşçi Partilerinin saflarını sıklaştırarak ve böylece bütün ülkelerin işçileri ve halklarını harekete geçirerek, ileri doğru hareketlerinin önündeki tüm engelleri aşacakları ve dünya barışı, demokrasi ve sosyalizm davası yolunda daha büyük zaferler kazanacakları konusundaki kesin inançlarını belirtirler.